

ЮРИДИЧНИЙ НАУКОВИЙ ЕЛЕКТРОННИЙ ЖУРНАЛ

ЕЛЕКТРОННЕ НАУКОВЕ ФАХОВЕ ВИДАННЯ

www.lsej.org.ua

12'2022

Запорізький національний університет
Міністерства освіти і науки України

Електронне наукове фахове видання «Юридичний науковий електронний журнал»

№ 12, 2022

На підставі Наказу Міністерства освіти та науки України № 409 від 17.03.2020 р. (додаток 1) журнал внесений до переліку фахових видань категорії «Б» у галузі юридичних наук (081 – Право, 262 – Правоохоронна діяльність, 293 – Міжнародне право)

Журнал включено до міжнародної наукометричної бази Index Copernicus International (Республіка Польща)

Статті у виданні перевірені на наявність плагіату за допомогою програмного забезпечення StrikePlagiarism.com від польської компанії Plagiat.pl.

Видавничий дім «Гельветика» 2022

УДК 34(05)

Юридичний науковий електронний журнал – електронне наукове фахове видання юридичного факультету Запорізького національного університету

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Коломоєць Тетяна Олександрівна – доктор юридичних наук, професор

Заступник головного редактора:

Бондар Олександр Григорович – доктор юридичних наук, професор

Відповідальний секретар:

Віхляєв Михайло Юрійович – доктор юридичних наук, професор

Члени редакційної колегії:

Батюк Олег Володимирович – кандидат юридичних наук, доцент;
Биргеу Михайло Михайлович – доктор юридичних наук, професор (Республіка Молдова);
Болокан Інна Вікторівна – доктор юридичних наук, доцент;
Ботнару Стела – доктор юридичних наук, доцент;
Бринза Сергій – професор, доктор хабілітат;
Верлос Наталя Володимирівна – доктор юридичних наук, доцент;
Войцех Войтила – доктор гуманітарних наук у галузі філософії (Республіка Польща);
Волошина Владлена Костянтинівна – кандидат юридичних наук, доцент;
Галіцина Наталя Вікторівна – доктор юридичних наук, професор;
Деревянко Наталія Зеновіївна – доктор філософії у галузі права;
Діхтієвський Петро Васильович – доктор юридичних наук, професор;
Дрьомін Віктор Миколайович – доктор юридичних наук, професор;
Дудоров Олександр Олексійович – доктор юридичних наук, професор;
Ібрагімов Соліджон Ібрагімович – доктор юридичних наук, професор (Республіка Таджикистан);
Кантор Наталія Юріївна – кандидат юридичних наук;
Колпаков Валерій Костянтинович – доктор юридичних наук, професор;
Копча Василь Васильович – доктор юридичних наук, професор;
Курінний Євген Володимирович – доктор юридичних наук, професор;
Кушнір Сергій Миколайович – доктор юридичних наук, професор;
Смирнов Максим Іванович – кандидат юридичних наук, доцент;
Стеценко Семен Григорович – доктор юридичних наук, професор;
Тернущак Михайло Михайлович – доктор юридичних наук;
Уільям Дж. Уоткінс – доктор юридичних наук (США);
Фальковський Андрій Олександрович – кандидат юридичних наук, доцент;
Федчишин Дмитро Володимирович – доктор юридичних наук;
Шарая Анна Анатоліївна – кандидат юридичних наук, доцент.

Рекомендовано до опублікування вченою радою Запорізького національного університету, протокол № 5 від 27.12.2022 р.

ЗМІСТ

РОЗДІЛ 1
ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА; ІСТОРІЯ ПОЛІТИЧНИХ І ПРАВОВИХ УЧЕНЬ

Бутенко А.П. СТАН ВІДПОВІДНОСТІ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ПРО ЯКІСТЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ СТАНДАРТАМ ТА РЕКОМЕНДАЦІЯМ, ЗАКРІПЛЕНИМ В ESG 2015 18

Варава І.П., Птиця Д.Є. ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ В УМОВАХ СУЧАСНИХ ВИКЛИКІВ І ЗАГРОЗ 22

Васильєв Є.О. РОЗВИТОК МІЖНАРОДНОЇ ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ ПРОМИСЛОВОЇ ВЛАСНОСТІ У XX СТОЛІТТІ 27

Крижевський А.В. ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ СЕРВІТУТІВ В СТАТУТАХ ВЕЛИКОГО КНЯЗІВСТВА ЛИТОВСЬКОГО: ПИТАННЯ РЕЦЕПЦІЇ РИМСЬКИХ НОРМ ПРАВА 33

Радовецька Л.В., Тугарова О.К. ДО ПИТАННЯ ПРО РОЗШИРЕННЯ РОЗУМІННЯ ІНСТИТУТУ ВИКРИВАЧІВ ІНФОРМАЦІЇ 37

Савуляк Р.В. РИЗИКОВІ ДОГОВОРИ ЗА АВСТРІЙСЬКИМ ЗАГАЛЬНИМ ЦИВІЛЬНИМ УЛОЖЕННЯМ 1811 Р. ЯК РЕЦЕПЦІЯ АЛЕАТОРНИХ ДОГОВОРІВ У РИМСЬКОМУ ПРИВАТНОМУ ПРАВІ 43

Саєнко М.І., Рец В.В., Сароян Р.М. ЗАСТОСУВАННЯ ПРАВОВИХ ПОЗИЦІЙ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ СУДДЯМИ УКРАЇНИ В РАМКАХ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА НА СВОБОДУ ТА ОСОБИСТУ НЕДОТОРКАННІСТЬ 50

Скуріхін С.М. КООПЕРАЦІЯ ТА КООПЕРАТИВНА ПОВЕДІНКА В РАКУРСІ ЮРИДИЧНОЇ ЕТОЛОГІЇ 54

Славицька А.К. ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ СУБ'ЄКТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ 58

Тополевський Р.Б. ПРАВО НА МИРНІ ЗІБРАННЯ: ЄВРОПЕЙСЬКІ СТАНДАРТИ РЕАЛІЗАЦІЇ 61

РОЗДІЛ 2
КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО; МУНІЦИПАЛЬНЕ ПРАВО

Антонов В.О. ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНИ, ЩО СПРЯМОВАНА НА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЇЇ НАЦІОНАЛЬНИХ ІНТЕРЕСІВ І БЕЗПЕКИ В УМОВАХ ВІЙСЬКОВОЇ АГРЕСІЇ РФ 64

Бондарь В.П. АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ЦЕНТРАЛЬНОЇ МЕДИКО-СОЦІАЛЬНОЇ ЕКСПЕРТНОЇ КОМІСІЇ МІНІСТЕРСТВА ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ 68

Гаврильців М.Т., Лук'янова Г.Ю. ЗАХИСТ ПРАВА ЛЮДИНИ НА СПРАВЕДЛИВИЙ СУДОВИЙ РОЗГЛЯД У ПРАКТИЦІ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ 72

Давиденко П.О., Рижкова Ю.А. МЕХАНІЗМ ЗАХИСТУ ПОСТРАЖДАЛИХ ВІД ВІЙНИ 79

Давиденко П.О., Уколова В.О., Уколова Є.О. ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ СУДОВОЇ СИСТЕМИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ 84

Кравцова З.С. КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ЗДІЙСНЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ У ДЕРЖАВАХ-УЧАСНИЦЯХ ЄС 88

Курінний Є.В. ПРО ПЕРСПЕКТИВИ СТРОКОВОЇ ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ В УКРАЇНІ 92

Парамонов Н.В. ПРАВО НА ЖИТТЯ: МОМЕНТ ВИНИКНЕННЯ 96

Рижова А.Д. ПРОБЛЕМИ ПОРУШЕННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ ТА ГРОМАДЯНИНА В УМОВАХ ВІЙНИ В УКРАЇНІ 100

Серпак О.В. ІНСТИТУТ МІСЦЕВОГО РЕФЕРЕНДУМУ В УКРАЇНІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ 103

Стрільців О.М., Тараніч Є.А. НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ЗАСТОСУВАННЯ ОБМЕЖЕННЯ ПІСЛЯ ПРИПИНЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ, ПОВ'ЯЗАНОЇ З ВИКОНАННЯМ ФУНКЦІЙ ДЕРЖАВИ, МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ 110

Шаповал В.Д., Висоцька А.Є., Поліщук С.Г. ОСОБЛИВОСТІ ОБМЕЖЕННЯ ПРАВ ТА СВОБОД ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ....115

РОЗДІЛ 3
ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО І ЦИВІЛЬНИЙ ПРОЦЕС; СІМЕЙНЕ ПРАВО; МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО

Богданець А.В. ОСОБЛИВОСТІ НОТАРІАЛЬНОГО ПОСВІДЧЕННЯ ШЛЮБНОГО ДОГОВОРУ....119

Волкова І. В. ЗАСТОСУВАННЯ КОНВЕНЦІЇ ПРО ВРУЧЕННЯ ЗА КОРДОНОМ СУДОВИХ ТА ПОЗАСУДОВИХ ДОКУМЕНТІВ У ЦИВІЛЬНИХ АБО КОМЕРЦІЙНИХ СПРАВАХ У ПРАКТИЦІ ВЕРХОВНОГО СУДУ....123

Гречко Я.В., Залізко А.О., Пленюк М.Д. ПРОБЛЕМИ ЗЛОВЖИВАННЯ ПРОЦЕСУАЛЬНИМИ ПРАВАМИ У ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ УКРАЇНИ....129

Григоренко О.В. РЕПРОДУКТИВНІ ПРАВА: НАРИСИ СЬОГОДЕННЯ....133

Дем'янчук І.Р. ТЕРИТОРІАЛЬНА ГРОМАДА ЯК СУБ'ЄКТ ДЕЛІКТНОГО ЗОБОВ'ЯЗАННЯ....137

Долинська М.С. СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ФЕРМЕРСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ В УКРАЇНІ....141

Задніпряна-Корінна М.Ю. ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД ВРЕГУЛЮВАННЯ ПИТАННЯ ПОРУШЕННЯ НОРМ ЗАКОНОДАВСТВА ЮРИДИЧНИМИ ТА ФІЗИЧНИМИ ОСОБАМИ....145

Кабальський Р.О. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ДАНИХ ЕЛЕКТРОННОГО ЛИСТУВАННЯ ДЛЯ ДОКАЗУВАННЯ В ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ....148

Крижевська О.О. ОЗНАКИ НОТАРІАЛЬНИХ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ПРАВОВІДНОСИН....151

Кучер В.О. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ТА ІНТЕРЕСІВ ОБОВ'ЯЗКОВИХ СПАДКОЄМЦІВ ЗА ЦИВІЛЬНИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ....157

Лісний І.А., Коваленко В.Ф., Стрілко Д.Л. ЮРИДИЧНІ ГАРАНТІЇ УЧАСТІ ТОРГОВЦЯ ЦІННИМИ ПАПЕРАМИ В АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРАВОВІДНОСИНАХ....161

Мінковський В.В. ВИЗНАЧЕННЯ ПОРУШНИКА ЯК НЕОБХІДНА УМОВА НАСТАННЯ ЦИВІЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА НЕПРАВОМІРНЕ ВИКОРИСТАННЯ ТОРГОВЕЛЬНОЇ МАРКИ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ....165

Поліщук М.Г. ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ ЦИВІЛЬНОГО СУДОЧИНСТВА В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ....168

Тарасенко Л.Л. НОВИЙ ЗАКОН ПРО АВТОРСЬКЕ ПРАВО (2022): ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ....171

Шимон С.І., Лупало О.А. ОСОБИСТІ ПАПЕРИ ЯК ОБ'ЄКТ ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ....175

Шумак І.О., Царик О. В. ЕЛЕКТРОННА ІДЕНТИФІКАЦІЯ ОСОБИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ З ВИКОРИСТАННЯМ УДОСКОНАЛЕНИХ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ (КЕП, SMART-ID, MOBILE ID)....179

РОЗДІЛ 4
ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО, ГОСПОДАРСЬКО-ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ПРАВО

Гордієнко Т.О. ФОРС-МАЖОРНІ ОБСТАВИНИ В ГОСПОДАРСЬКИХ ЗОБОВ'ЯЗАННЯХ....183

Доценко О.О. ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ДОГОВОРУ НАДАННЯ КОНЦЕРТНИХ ПОСЛУГ....187

Зицик С.Г. ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ....190

Малєєва Г.Л. ПРАВО БУТИ ПОЧУТИМ В МЕХАНІЗМІ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ МИТНИМИ ОРГАНАМИ: ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ....193

Моісеєнко Ю.М. СВОБОДА ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ І СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ БІЗНЕСУ В УМОВАХ МІЖДЕРЖАВНОГО ЗБРОЙНОГО КОНФЛІКТУ: ГОСПОДАРСЬКО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ....196

Негода О.А. ПОНЯТТЯ ІНВЕСТИЦІЙ У ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ
ТА КРАЇН-ЧЛЕНІВ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ.....200

Новицька Н.Б., Новицький А.М., Рябченко О.П. ВИКОРИСТАННЯ КОНТРАКТІВ
МІЖНАРОДНОГО ЗРАЗКА FIDIC: ПОНЯТТЯ, ВИДИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ
ПРАКТИЧНОГО ЗАСТОСУВАННЯ.....204

Пархоменко Є.О., Подоляк С.А. КОМЕРЦІЙНА КОНЦЕСІЯ ЯК СУЧАСНА ПРАВОВА ТЕНДЕНЦІЯ
РОЗВИТКУ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....208

Щербакова Н.В. РЕОРГАНІЗАЦІЯ ЯК ПРАВОВИЙ ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ
ТА ЗМІНИ ПРАВОВОГО СТАТУСУ ГОСПОДАРСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ.....212

РОЗДІЛ 5
ТРУДОВЕ ПРАВО; ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Бурка А.В., Боднарук М.І. ДОПОМОГА ПО БЕЗРОБІТТЮ: ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ РЕФОРМ,
ЗДІЙСНЕНИХ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ.....219

Галкіна Н.М. МЕДІАЦІЯ ЯК АЛЬТЕРНАТИВНИЙ СПОСІБ ВИРІШЕННЯ
ІНДИВІДУАЛЬНИХ ТРУДОВИХ СПОРІВ.....223

Одовічена Я.А. ОСОБЛИВОСТІ ТРУДОВОГО ДОГОВОРУ З НЕФІКСОВАНИМ РОБОЧИМ ЧАСОМ.....226

Пижова М.О., Пижов О.М. ЩОДО ПИТАННЯ ЗАЙНЯТОСТІ ВИПУСКНИКІВ
ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....229

Slobodian V.Ya., Soloviova A.M. BASICS ACPECTS OF LABOUR LEGAL RELATIONS
IN UKRAINE UNDER MARTIAL LAW.....233

Смолярова М.Л. РОЛЬ ОЦІНКИ РЕЗУЛЬТАТІВ ПРАЦІ
У СТИМУЛЮВАННІ УЧАСНИКІВ ТРУДОВИХ ВІДНОСИН.....236

Сова В.В. ТРУДОВІ ПРАВА ПРАЦІВНИКА В КОНТЕКСТІ СТВОРЕННЯ І ВИКОРИСТАННЯ
ОБ'ЄКТІВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ.....240

РОЗДІЛ 6
ЗЕМЕЛЬНЕ ПРАВО; АГРАРНЕ ПРАВО; ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО; ПРИРОДОРЕСУРСНЕ ПРАВО

Фіцик С.О., Горецька Х.В. ПРАВОВИЙ СТАТУС ЗЕМЕЛЬ У ПЕРІОД ВОЄННОГО СТАНУ.....244

РОЗДІЛ 7
АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС; ФІНАНСОВЕ ПРАВО; ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

Антипова А.К., Зеленський Є.С. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ВОГНЕВОЇ ПІДГОТОВКИ КУРСАНТІВ
В ЗВО МВС УКРАЇНИ.....248

Арапін Ю.М. ХАРАКТЕРИСТИКА СИСТЕМИ СУБ'ЄКТІВ РИНКУ ЗЕРНА
В УКРАЇНІ ТА ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЇХ ДІЯЛЬНОСТІ.....251

Берназюк О.О. ПРОЦЕСУАЛЬНІ НАСЛІДКИ НЕВРАХУВАННЯ СУДАМИ
ПРАВОВИХ ВИСНОВКІВ ВЕРХОВНОГО СУДУ.....255

Богуцький В.В., Григоренко Є.І. ОСОБЛИВОСТІ КОНКЛЮДЕНТНИХ ТА УСНИХ
ПРАВОВИХ АКТІВ ВІЙСЬКОВОГО УПРАВЛІННЯ ПРАВОЗАСТОСОВНОЇ СПРЯМОВАНОСТІ
ТА ЇХ РОЛЬ У РЕАЛІЗАЦІЇ ПОТОЧНИХ ЗАДАЧ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ УКРАЇНИ.....258

Боднарчук І.О., Боднар С.В. АДМІНІСТРАТИВНИЙ ПРОЦЕС: ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО РОЗУМІННЯ.....262

Буряченко О.А. СТАН ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ
ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ
В СПРАВАХ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ.....267

Бухтіярова І.Г. АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ІНОЗЕМЦІВ ТА ОСІБ
БЕЗ ГРОМАДЯНСТВА В УКРАЇНІ: ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ.....271

Веремієнко С.В., Шестак Л.В. ОКРЕМІ ПРОБЛЕМИ АДМІНІСТРАТИВНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВА НА ЖИТЛО НЕПОВНОЛІТНІХ, ЯКІ ПЕРЕБУВАЮТЬ У КОНФЛІКТІ ІЗ ЗАКОНОМ....275

Казарян В.М., Кобильнік Д.А. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЦІННИХ ПАПЕРІВ В УКРАЇНІ....278

Каплій О.В., Кісіляк Д.В. ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЙНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ У СФЕРІ ЗДІЙСНЕННЯ МИТНОЇ СПРАВИ....281

Кириченко Ю.М. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ФОРМИ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ....286

Ковтун М.С., Івоніченко Д.В., Федоренко А.В. ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ ПРИ НАДАННІ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ....291

Кронівець Т.М., Тимошенко Є.А. ПРАВОВІ АСПЕКТИ ЗАХИСТУ ПРИВАТНОСТІ ЖИТТЯ ЛЮДИНИ В КОНТЕКСТІ ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ....295

Леонова А.В. РЕГУЛЮВАННЯ ВІРТУАЛЬНИХ АКТИВІВ У СВІТІ....298

Мельниченко Б.Б. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФУНКЦІОНУВАННЯ СИСТЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ....301

Міхеєв М.В. ЩОДО ПИТАННЯ КЛАСИФІКАЦІЇ КОНФЛІКТІВ ЯК СКЛАДОВОЇ ПОДІЛУ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРОВАДЖЕНЬ НА КОНФЛІКТНІ ТА НЕКОНФЛІКТНІ....305

Пунда О.О., Когут О.В. АЛЬТЕРНАТИВНІ СИСТЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ: ЕФЕКТИВНІСТЬ ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ ТА НОРМАТИВНО-ПРАВОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ....309

Савіцька В.В. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ СТЯГНЕНЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ПРАВ НА СОРТИ РОСЛИН, ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТАТТЕЮ 476 МИТНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ....313

Соловйова О.М. АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ НЕПОВНОЛІТНІХ: ЧИ ПОТРІБНІ ЗМІНИ....316

Співак М.В. ҐЕНДЕРНИЙ МЕЙНСТРИМІНГ І ПРИЙНЯТТЯ ПОЛІТИКО-УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД І УКРАЇНА....323

Стрельченко О.Г., Бухтіяров О.А., Гуз К.Ю. ХАРАКТЕРИСТИКА МЕХАНІЗМІВ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ СФЕРОЮ МЕДИЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ ТА РЕАБІЛІТАЦІЇ ОСІБ, ЯКІ МАЮТЬ ПРАВО НА МЕДИЧНЕ ОБСЛУГОВУВАННЯ В ЗАКЛАДАХ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я МВС УКРАЇНИ....328

Сухонос В.В., Кобзєва Т.А., Миргород-Карпова В.В. ПІДПРИЄМНИЦЬКИЙ СТАТУС ДЕРЖАВИ: ІСТОРИКО-ТЕОРЕТИЧНІ ТА ЮРИДИЧНІ АСПЕКТИ....332

Товкун Л.В., Жук О.І. ПРАВОВІ АСПЕКТИ ОПОДАТКУВАННЯ ДОХОДІВ ВІД ОПЕРАЦІЙ ІЗ ВІРТУАЛЬНИМИ АКТИВАМИ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД І ЙОГО РЕАЛІЗАЦІЯ В УКРАЇНІ....336

Фомічов К.С. ПОНЯТТЯ ТА ВИДИ ВЗАЄМОДІЇ СУБ'ЄКТІВ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ....340

Хмеленко К.М., Тимченко Л.М. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА КРИПТОВАЛЮТИ....344

Шевчук О.М. ПРОФЕСІЙНА КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ: НАУКОВО-ТЕРМІНОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ....348

РОЗДІЛ 8
КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМІНОЛОГІЯ; КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО

Вербова Н.І. СУТНІСТЬ ТА ЗМІСТ ПОНЯТТЯ «ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИНАМ ПРОТИ ВЛАСНОСТІ» В УКРАЇНІ....352

Горностай А.В., Горностай Є.В. РОЗВИТОК ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРИЗНАЧЕННЯ ПОКАРАННЯ ЗА НЕЗАКІНЧЕНЕ КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВОПОРУШЕННЯ ЗА КРИМІНАЛЬНИМ КОДЕКСОМ УКРАЇНИ 2001 РОКУ....356

Загиней-Заболотенко З.А., Кваша О.О. ПРОПАГАНДА, МАНІПУЛЮВАННЯ ТА ІНШІ ФОРМИ ПРОТИПРАВНОГО ВПЛИВУ ЗА КРИМІНАЛЬНИМ КОДЕКСОМ УКРАЇНИ....360

Іваньков І.В., Целуйко М.В. ОНОВЛЕНІ ВИМОГИ ЩОДО УМОВ ТРИМАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ: ЗМІНИ У ЄВРОПЕЙСЬКИХ ПЕНІТЕНЦІАРНИХ ПРАВИЛАХ 2020 Р. 364

Кулик К.Д. АНТИКОРУПЦІЙНИЙ МОНІТОРИНГ В УКРАЇНІ: СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ 367

Мисливий В.А., Грачова О.Ю. КОЛАБОРАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ТА ШПИГУНСТВО: КРИТЕРІЇ РОЗМЕЖУВАННЯ 370

Митрофанов І.І. КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ПРОТИ ДОВКІЛЛЯ ЗА ПРОЄКТОМ КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ 375

Нечипоренко С.М., Таранов М.А., Колосов Ф.В. ОСОБЛИВОСТІ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА СТАТТЕЮ 441 КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ 380

Сірець О.О. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ КРИМІНАЛІЗАЦІЇ ПРАВОПОРУШЕНЬ, ВЧИНЮВАНИХ У СФЕРІ ЖИТЛОВОГО БУДІВНИЦТВА 383

Соловей В.В. СТАН НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМ ЗАПОБІГАННЯ КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ НЕЗАКОННОМУ ОБІГУ НАРКОТИКІВ, ЩО ВЧИНЯЮТЬСЯ ОРГАНІЗОВАНИМИ ГРУПАМИ ТА ЗЛОЧИННИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ 387

Ткаченко В.В. ВЧИНЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ ОРГАНІЗОВАНОЮ ГРУПОЮ: ОСОБЛИВОСТІ ТА КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВЕ ЗНАЧЕННЯ 392

Удовиченко О.В. ОБ'ЄКТИВНА СТОРОНА СКЛАДУ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО У СТАТТІ 390-1 КК УКРАЇНИ 397

Шрамко С.С., Самойлова О.М. ЗАПОБІГАННЯ ДИТЯЧОМУ ДОРОЖНЬО-ТРАНСПОРТНОМУ ТРАВМАТИЗМУ 401

Шубіна С.А. ПРИВЛАСНЕННЯ, РОЗТРАТА МАЙНА АБО ЗАВОЛОДІННЯ НИМ ШЛЯХОМ ЗЛОВЖИВАННЯ СЛУЖБОВИМ СТАНОВИЩЕМ У СФЕРІ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА ЯК ОБ'ЄКТ КРИМІНОЛОГІЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ 405

Юртаєва К.В. КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА КІБЕРЗЛОЧИНИ, ВЧИНЕНІ ПІД ЧАС ЗБРОЙНОГО КОНФЛІКТУ: МІЖНАРОДНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА УКРАЇНСЬКІ РЕАЛІЇ 409

РОЗДІЛ 9
КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ТА КРИМІНАЛІСТИКА; СУДОВА ЕКСПЕРТИЗА; ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ

Бовнегра І.В. ГЕНЕЗИС ПРАВОВОЇ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ УЧАСТІ АДВОКАТА У ПІДГОТОВЧОМУ СУДОВОМУ ЗАСІДАННІ 415

Вознюк О.Л. ГЕНЕЗИС ЗАКОНОДАВЧОГО ЗАКРІПЛЕННЯ ІНСТИТУТУ ЗЛОВЖИВАННЯ ПРАВОМ 419

Грібов М.Л. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА ПОРУШЕННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ ЧЕРЕЗ ВИКОРИСТАННЯ НЕГЛАСНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА 422

Довганич В.В. ЗАСТОСУВАННЯ СТРОКІВ ДАВНОСТІ ПРИТЯГНЕННЯ ОСОБИ ДО КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ НА ОКРЕМИХ СТАДІЯХ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ 426

Дуфенюк О.М. ХАРАКТЕРИСТИКИ БАЛАНСУ ПРИВАТНИХ ТА ПУБЛІЧНИХ ІНТЕРЕСІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ 430

Єфімов В.В. ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРОТИДІЇ КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ В АГРОПРОМИСЛОВОМУ КОМПЛЕКСІ УКРАЇНИ, ЩО ВЧИНЮЮТЬСЯ СЛУЖБОВИМИ ОСОБАМИ 435

Задорожний О.П. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМНИХ ПИТАНЬ, ЩО ВИНИКАЮТЬ В ПРОЦЕСІ ПРИТЯГНЕННЯ ДО КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ВОЄННІ ЗЛОЧИНИ ТА РОЗШУКУ ВІЙСЬКОВИХ ЗЛОЧИНЦІВ 438

Ковальов І.В., Сокуренко В.В, Гладкова Є.О., Шатрава С.О., Кріцак І.В. ТАКТИКИ І СТРАТЕГІЇ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ ЯК ПЕРСПЕКТИВНИЙ НАПРЯМ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ О.М. БАНДУРКИ ТА О.М. ЛИТВИНОВА: ДУХОВНО-ЦІННІСНІ АСПЕКТИ ПРОБЛЕМИ 442

Комісарчук Ю.А., Стецик Б.В. СЛІДИ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ЯК ОБ'ЄКТ СУДОВОЇ КОМП'ЮТЕРНО-ТЕХНІЧНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ 447

Кривопуск О.Г. «СЛІДОВА КАРТИНА» ЯК ЕЛЕМЕНТ КРИМІНАЛІСТИЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ ЗЛІСНОГО НЕВИКОНАННЯ ОБОВ'ЯЗКІВ ПО ДОГЛЯДУ ЗА ДИТИНОЮ АБО ЗА ОСОБОЮ, ЩОДО ЯКОЇ ВСТАНОВЛЕНА ОПІКА ЧИ ПІКЛУВАННЯ.....450

Рибицька О.М. ОСОБЛИВОСТІ ФІКСУВАННЯ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДІЙ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ В ЕКСТЕРИТОРІАЛЬНОМУ ПРОСТОРІ.....454

Сидоренко Д.В. СУТНІСТЬ, ФОРМИ ТА СТРУКТУРНІ ЕЛЕМЕНТИ МЕХАНІЗМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ УЧАСНИКІВ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ.....458

Соловйов Е.П. ОСНОВИ МЕТОДИКИ РОЗСЛІДУВАННЯ ШАХРАЙСТВА У СФЕРІ ДІЯЛЬНОСТІ НЕБАНКІВСЬКИХ ФІНАНСОВИХ УСТАНОВ.....462

Тютюнник Р.С. ОСОБЛИВОСТІ ПРЕДМЕТА ДОКАЗУВАННЯ В КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕННЯХ ЩОДО ЛЕГАЛІЗАЦІЇ (ВІДМИВАННЯ) МАЙНА, ОДЕРЖАНОГО ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ, ЩО ВЧИНЕНО ЗЛОЧИННИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ (СПІЛЬНОТАМИ).....467

Цувіна А.А. ПРИНЦИП ГЛАСНОСТІ КРИМІНАЛЬНОГО СУДОЧИНСТВА: УКРАЇНСЬКА ТА НІМЕЦЬКА МОДЕЛІ.....471

Шендрик В.В., Крищенко А.Є. ОРГАНІЗАЦІЯ ВЗАЄМОДІЇ ОПЕРАТИВНОГО ТА СЛІДЧОГО ПІДРОЗДІЛУ ЩОДО ЗАКРІПЛЕННЯ ДОКАЗІВ В ПРОЦЕСІ РЕАЛІЗАЦІЇ МАТЕРІАЛІВ ОПЕРАТИВНОЇ РОЗРОБКИ ЩОДО ЗЛОЧИНІВ, ПОВ'ЯЗАНИХ З НЕЗАКОННИМ ВІДТВОРЕННЯМ ТА РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ КОМП'ЮТЕРНИХ ПРОГРАМ.....475

РОЗДІЛ 10
СУДОУСТРІЙ; ПРОКУРАТУРА ТА АДВОКАТУРА

Макарицька А.І. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ДІЯЛЬНОСТІ АНТИКОРУПЦІЙНИХ ПРОКУРАТУР.....479

Суховецький О.О., Москвич Л.М. ВИЩИЙ АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД: СПЕЦІАЛІЗОВАНИЙ ЧИ СПЕЦІАЛЬНИЙ?.....483

Телефанко Б.М. МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ЗАСУДЖЕНИХ.....488

РОЗДІЛ 11
МІЖНАРОДНЕ ПРАВО

Березовська Н.Л. ПРАВОВИЙ СТАТУС АВТОНОМНОЇ РЕСПУБЛІКИ КРИМ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....492

Годжек Я.С. ДІЯЛЬНІСТЬ МІЖНАРОДНИХ НЕУРЯДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАТУСУ ВІЙСЬКОВОПОЛОНЕНИХ.....496

Гречківський В.Д. ПОЛІТИКА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ У СФЕРІ ПРАВО КОНКУРЕНЦІЇ.....500

Дронов В.Ю. ПРАВО НА ДОСТУП ДО ІНФОРМАЦІЇ У СУЧАСНИХ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИНАХ.....503

Краснікова О.В. КОНЦЕПЦІЯ МІЖНАРОДНОГО ВІЙСЬКОВОГО ТРИБУНАЛУ ДЛЯ ПОКАРАННЯ РФ ЗА ЗЛОЧИНИ В УКРАЇНІ.....506

Осьмірко І.Р., Роянова І.В. МІЖНАРОДНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВ В КОСМІЧНОМУ ПРОСТОРІ.....509

Трагнюк О.Я., Анакіна Т.М. РОЛЬ ЄС ЯК ПОСЕРЕДНИКА У МІЖНАРОДНИХ КОНФЛІКТАХ.....515

РОЗДІЛ 12
ФІЛОСОФІЯ ПРАВА

Братасюк В.М., Братасюк М.Г., Грищук О.В. СУЧАСНИЙ УКРАЇНЕЦЬ ЯК СОЦІАЛЬНИЙ ТИП ЛЮДИНИ: ПРАГНЕННЯ ГІДНОСТІ ТА «ПОЛІТИКА СКРИВДЖЕНОСТІ» (Ф. ФУКУЯМА).....518

Капустіна Н.Б., Шевчук Я.В. ПРОЦЕСУАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЯК СОЦІАЛЬНЕ ЯВИЩЕ: ІСТОРИКО-ФІЛОСОФСЬКИЙ АСПЕКТ.....522

Лісниченко Л.В. ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИННОСТІ ШЛЯХОМ ПРОЄКТУВАННЯ СЕРЕДОВИЩА ПРОЖИВАННЯ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД 526

РОЗДІЛ 13
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ

Гусарєв С.Д. РОЗУМІННЯ КАТЕГОРІЙ ЧЕСТІ Й ГІДНОСТІ В ТЕОРЕТИЧНІЙ ЮРИСПРУДЕНЦІЇ 530

Кобрусєва Є.А. ЛЕГАЛІЗАЦІЯ ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ В УКРАЇНІ З УРАХУВАННЯМ МІЖНАРОДНОГО ДОСВІДУ ПІД ЧАС ДІЇ ВОЄННОГО СТАНУ 535

Коломоєць Т.О., Миронюк Р.В., Шарая А.А. СУТНІСТЬ ТА ЗМІСТ ПРОЦЕДУРИ ДОСУДОВОГО ВРЕГУЛЮВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИХ СПОРІВ 538

Лазур Я.В., Шевченко М.В. ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЯ ВІДМИВАННЮ ДОХОДІВ КОРУПЦІЙНОГО ПОХОДЖЕННЯ: ПЕРЕДУМОВИ ТА СПОСОБИ ЗАОХОЧЕННЯ СУБ'ЄКТІВ ПЕРВИННОГО ФІНАНСОВОГО МОНІТОРИНГУ 543

Варфоломєєв В.В. ОБСТАВИНИ, ЩО ПІДЛЯГАЮТЬ ВСТАНОВЛЕННЮ ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ НЕЗАКОННОГО ОБІГУ ПОРНОГРАФІЧНИХ ПРЕДМЕТІВ В УКРАЇНІ 547

Костюк Т.В. ПРАВОВІ ЗАСАДИ РЕАЛІЗАЦІЇ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРОЦЕДУР ПОДАТКОВИМИ ОРГАНАМИ ТА МІСЦЕ СЕРЕД НИХ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ 551

Мельник В.А. ПЕРСПЕКТИВИ МОДЕРНІЗАЦІЇ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ОБМЕЖЕНЬ В ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ 555

Могілевська Л.Г. НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ, ЯК СУБ'ЄКТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ДИТИНИ В УКРАЇНІ 559

Целенко В.Л. МЕТОДИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО МЕХАНІЗМУ КОНТРОЛЬНО-НАГЛЯДОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В НАЦІОНАЛЬНІЙ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ 562

Литвинов Є.В. НОРМАТИВНІ ЗАСАДИ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ З ПИТАНЬ БОРОТЬБИ З ОРГАНІЗОВАНОЮ ЗЛОЧИННІСТЮ ТА МІСЦЕ СЕРЕД НИХ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ 565

Петриченко В.В. МІСЦЕ І РОЛЬ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ ТА ПРИНЦИПІВ ПРИ ФОРМУВАННІ І РЕАЛІЗАЦІЇ ГЕНДЕРНОЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ 568

Пономаренко О.М., Коваленко О.О. ПОЗИТИВНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ДЕРЖАВИ ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ КАТЕГОРІЇ «ЧЛЕН СІМ'Ї» У СФЕРІ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ 572

Асадчев Ю.І. ВИДИ І ПОРЯДОК ЗАСТОСУВАННЯ ДИСЦИПЛІНАРНИХ СТЯГНЕНЬ ДО АДВОКАТА 576

Рева В.А. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ДОТАЦІЇ ЯК МІЖБЮДЖЕТНОГО ТРАНСФЕРТУ В УКРАЇНІ 579

Дідук О.В. ОКРЕМІ ЗАСАДИ ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИЯВЛЕННЯ ФАКТИЧНИХ ДАНИХ ПРИВЛАСНЕННЯ, РОЗТРАТИ МАЙНА АБО ЗАВОЛОДІННЯ НИМ ШЛЯХОМ ЗЛОВЖИВАННЯ СЛУЖБОВИМ СТАНОВИЩЕМ 583

Повидиш В.В. ПРАВОВИЙ СТАТУС МІНІСТЕРСТВА З ПИТАНЬ СТРАТЕГІЧНИХ ГАЛУЗЕЙ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНОГО ОБОРОННОГО ЗАМОВЛЕННЯ 588

Бодунова О.М., Грицюк І.В. ОСОБЛИВОСТІ СУДОВОЇ (КРИМІНАЛЬНОЇ) ТЕРМІНОЛОГІЇ В УКРАЇНІ 591

Підпала І. В. ТЕОРЕТИКО-ПРИКЛАДНІ ПРОБЛЕМИ ПРИВЕДЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ РЕГУЛЮВАННЯ ПРАЦІ МОРЯКІВ У ВІДПОВІДНІСТЬ ДО МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИХ НОРМ 595

Шевчишена К.П. ТИПОВІ СЛІДЧІ СИТУАЦІЇ ТА ПРОГРАМИ ДІЙ СЛІДЧОГО НА ПОЧАТКОВОМУ ЕТАПІ РОЗСЛІДУВАННЯ ВОЄННИХ ЗЛОЧИНІВ В УКРАЇНІ 599

Рудяк І.С. ЩОДО ДОЦІЛЬНОСТІ СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТКУ АНТИКРИЗОВОГО ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ ЯК НОВІТНЬОЇ ФОРМИ ВИРІШЕННЯ ПИТАНЬ ПУБЛІЧНОГО ЗНАЧЕННЯ 603

Федорчук Я.І. ДЕТЕРМІНАНТИ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА ВЧИНЕННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ В ОБОРОННО-ПРОМИСЛОВОМУ КОМПЛЕКСІ УКРАЇНИ 606

УДК 342.9
DOI https://doi.org/10.32782/2524-0374/2022-12/76

ХАРАКТЕРИСТИКА МЕХАНІЗМІВ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ СФЕРОЮ МЕДИЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ ТА РЕАБІЛІТАЦІЇ ОСІБ, ЯКІ МАЮТЬ ПРАВО НА МЕДИЧНЕ ОБСЛУГОВУВАННЯ В ЗАКЛАДАХ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я МВС УКРАЇНИ

CHARACTERISTICS OF MECHANIS MS OF PUBLIC ADMINISTRATION IN THE FIELD OF MEDICAL CARE AND REHABILITATION OF PERSONS WHO HAVE THE RIGHT TO MEDICAL CARE IN HEALTH CARE INSTITUTIONS OF THE MIA OF UKRAINE

Стрельченко О.Г., д.ю.н., професор,
професор кафедри публічного управління та адміністрування
Національна академія внутрішніх справ

Бухтіяров О.А., к.ю.н.,
доцент кафедри правоохоронної діяльності
Навчально-науковий інститут економічної безпеки та митної справи
Державного податкового університету
Міністерства фінансів України

Гуз К.Ю., ад'юнкт кафедри публічного управління та адміністрування
Національна академія внутрішніх справ

Стаття присвячена висвітленню однієї з актуальних тем сьогодення, а саме сфери медичного обслуговування та реабілітації осіб, які мають право на медичне обслуговування в закладах охорони здоров'я МВС України. Досліджувана сфера є досить складною соціально-економічною системою, яка покликана забезпечити збереження й покращення здоров'я громадян, генофонду нації та, відповідно, надання їм кваліфікованого медичного обслуговування. Так, забезпечення якісного медичного обслуговування та реабілітації досягається шляхом складних і постійно активних зусиль усіх структур і систем суспільства й держави, які беруть участь у процесі збереження життя та здоров'я громадян, вирішення якого неможливе без належного механізму публічного адміністрування у сфері медичного обслуговування та реабілітації осіб, які мають право на медичне обслуговування в закладах охорони здоров'я МВС України.

Питання публічного адміністрування у сфері медичного обслуговування та реабілітації осіб, які мають право на медичне обслуговування в закладах охорони здоров'я МВС України в Україні вимагають постійної, цілеспрямованої та підвищеної уваги з боку держави, адже їх здоров'я визнається одним із пріоритетних напрямів державної політики та основних факторів національної безпеки країни в цілому. Отримання якісного та ефективного результату будь якої діяльності реалізовується через відповідну систему застосування засобів публічного адміністрування, у нашому випадку це у сфері медичного обслуговування та реабілітації осіб, які мають право на медичне обслуговування в закладах охорони здоров'я МВС України. Детермінанта «механізм» у правничих конструкціях у процесі науково-дослідної діяльності застосовується у різноманітних правових конструкціях таких як: «соціальний механізм», «механізм впливу права на суспільні відносини», «механізм правотворчості», «механізм дії права», «механізм правового регулювання», «механізм управління», «механізм правового управління» та «механізм публічного адміністрування» тощо.

В процесі вивчення досліджуваної правової категорії сформульовано авторську дефініцію «механізм правового регулювання» під якою слід розуміти певну правову конструкцію, що складається із правових засобів, способів та методів, за допомогою яких відбувається врегулювання суспільних відносин.

Ключові слова: механізм правового регулювання, сфера медичного забезпечення та реабілітації, збереження здоров'я, публічне адміністрування.

The article is devoted to the coverage of one of today's topical topics, namely the study of the field of medical care and rehabilitation of persons entitled to medical care in health care institutions of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine. The research area is a rather complex socio-economic system, which is designed to ensure the preservation and improvement of the health of citizens, the gene pool of the nation and, accordingly, to provide them with qualified medical care. Thus, the provision of high-quality medical care and rehabilitation is achieved through complex and constantly active efforts of all structures and systems of society and the state, which participate in the process of preserving the life and health of citizens, the solution of which is impossible without an appropriate mechanism of public administration in the field of medical care and rehabilitation persons entitled to medical care in health care institutions of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine.

Issues of public administration in the field of medical care and rehabilitation of persons entitled to medical care in health care institutions of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine in Ukraine require constant, targeted and increased attention from the state, because their health is recognized as one of the priority areas of state policy and the main factors of national security of the country as a whole. The determinant «mechanism» in legal constructions in the process of scientific research activity is used in various legal constructions such as: «social mechanism», «mechanism of law-making», «legal management mechanism» and «public administration mechanism», etc.

In the process of studying the studied legal category, the author's definition «mechanism of legal regulation» was formulated, which should be understood as a certain legal structure consisting of legal means, methods and methods by which social relations are regulated.

Key words: mechanism of legal regulation, sphere of medical care and rehabilitation, preservation of health, public administration.

Публічне адміністрування соціальними сферами життя, до яких відноситься сфера охорони здоров'я є пріоритетом держави. Питання публічного адміністрування у сфері медичного обслуговування та реабілітації осіб, які мають право на медичне обслуговування в закладах охорони здоров'я МВС України в Україні вимагають постійної, цілеспрямованої та підвищеної уваги з боку держави, адже їх здоров'я визнається одним із пріоритетних напрямів державної політики та основних факторів національної безпеки країни в цілому. Питання публічного адміністрування сферою медицини були предметом дослідження таких науковців як В. Авер'янова, І Бухтіярової, В. Галунька, Т. Коломоєць, В. Колпакова, О. Кузьменко, О. Стрельченко, В. Стеценко, С. Стеценка, І. Сенюти, В. Радиша, В. Пашко та ін. Щодо питання механізмів публічного адміністрування сферою надання медичних послуг в закладах охорони здоров'я МВС України науковцями менш досліджено.

Метою статті є надання ґрунтовної характеристики поняттю публічного адміністрування та його механізмів у сфері надання медичних послуг закладами охорони здоров'я МВС України.

Загально-статистична ситуація щодо стану здоров'я працівників під час медичного обслуговування та реабілітації осіб, які мають право на медичне обслуговування в закладах охорони здоров'я МВС України є інтегральним показником соціальної орієнтованості суспільства, медичних гарантій, що характеризують ступінь відповідальності держави перед своїми громадянами. Питання публічного адміністрування у сфері медичного обслуговування та реабілітації осіб, які мають право на медичне обслуговування в закладах охорони здоров'я МВС України в Україні вимагають постійної, цілеспрямованої та підвищеної уваги з боку держави, адже їх здоров'я визнається одним із пріоритетних напрямів державної політики та основних факторів національної безпеки країни в цілому [1, с. 66].

Необхідно відзначити те, що в умовах сьогодення, у досить складний час для наших правоохоронних органів сфера медичного обслуговування та реабілітації осіб, які мають право на медичне обслуговування в закладах охорони здоров'я МВС України контролюється державою з метою якісного, ефективного та своєчасного медичного забезпечення за різних умов його надання за допомогою встановлення контрольно-наглядової діяльності.

Ця діяльність є пріоритетною, оскільки її результати суттєво впливають на захист публічного здоров'я, удосконалення надання медичних послуг різного спрямування, створення гарантій захисту прав лікарів та пацієнтів під час медичного обслуговування, а також підвищення стандартів якості у забезпеченні медичним обслуговуванням та реабілітації осіб, які мають право на медичне обслуговування в закладах охорони здоров'я МВС України [2, с. 116]. Досліджувана сфера медичного обслуговування, як ніколи раніше потребує відповідного фінансування та іншого матеріально-технічного забезпечення. Без цього сфера медичного обслуговування та реабілітації осіб, які мають право на медичне обслуговування в закладах охорони здоров'я МВС України не зможе функціонувати належним чином, так як саме сьогодні вона потребує впливу з боку держави.

Сфера медичного обслуговування та реабілітації осіб, які мають право на медичне обслуговування в закладах охорони здоров'я МВС України є досить складною соціально-економічною системою, яка покликана забезпечити збереження й покращення здоров'я громадян, генофонду нації та, відповідно, надання їм кваліфікованого медичного обслуговування. Так, забезпечення якісного медичного обслуговування та реабілітації досягається шляхом складних і постійно активних зусиль усіх структур і систем суспільства й держави, які беруть участь у процесі збереження життя та здоров'я громадян, вирішення якого неможливе без належного механізму публічного адміністрування у сфері медичного обслуговування та реабілітації осіб, які мають право на медичне обслуговування в закладах охорони здоров'я МВС України [3, с. 45].

Як будь-яка й інша сфера адміністрування, сфера медичного обслуговування та реабілітація осіб, які мають право на медичне обслуговування в закладах охорони здоров'я МВС України є визначальним завданням і складовою частиною усієї діяльності держави, яка включатиме в себе забезпечення публічного адміністрування у реалізації адміністративно-правових відносин щодо медичного обслуговування та реабілітації саме осіб, які мають право на медичне обслуговування в закладах охорони здоров'я МВС України.

Отримання якісного та ефективного результату будь якої діяльності реалізовується через відповідну систему застосування засобів публічного адміністрування, у нашому випадку це у сфері медичного обслуговування та реабілітації осіб, які мають право на медичне обслуговування в закладах охорони здоров'я МВС України. Разом з тим, саме по собі медичне обслуговування та реабілітації осіб, які мають право на медичне обслуговування в закладах охорони здоров'я МВС України та його якість не може самостійно забезпечуватися та проявлятися, саме ним потрібно якимось чином управляти тобто адмініструвати.

Треба відзначити, що публічне адміністрування сфери медичного обслуговування та реабілітації осіб, які мають право на медичне обслуговування в закладах охорони здоров'я МВС України має реалізовуватися за допомогою відповідного механізму із відповідними взаємопов'язаними структурними елементами, які формують відповідну систему та доповнюють один одного. Саме з цією метою необхідно встановити сутність таких категорій як «*механізм*», «*механізм державного управління*», «*механізм адміністрування*», «*механізм публічного адміністрування*» та «*механізм публічного адміністрування сфери медичного обслуговування та реабілітації осіб, які мають право на медичне обслуговування в закладах охорони здоров'я МВС України*», а також сформулювати та охарактеризувати його складові елементи.

В загальному розумінні єдиного підходу щодо такої категорії як механізм не існує ні у словниково-енциклопедичних джерелах ані на теоретичному рівні серед науковців-правників. Але проаналізувавши та охарактеризувавши різні наукові позиції можна відзначити те, що даний термін у залежності від сфери застосування має певні особливості.

З цією метою необхідно застосовувати «механізмений» підхід (концепцію) в юридичних дослідженнях, де однією з переваг має бути те, що механізм публічного адміністрування розглядається в єдності всіх його складових, як категорія не лише збірна, але й системна. А його засоби «окреслені» з їх «механізменої», динамічної сторони [4, с. 67]. На наш погляд, запропонований дослідником М. Орзихом науковий підхід сформулює перспективу віддзеркалення у характеристиці механізму функціонування права та його відповідну динаміку розвитку.

Відповідно, механізм публічного адміністрування спрямований на нормативне врегулювання й застосування різноманітних форм реалізації адміністративно-правових норм, що проявляється безпосередньо за допомогою правозастосування.

Саме тому, щоб провести ґрунтовне дослідження поняття «механізм» вважаємо за доцільне визначити енциклопедично-словникові трактування.

Загально вживане значення поняття «механізм» можна зустріти в будь-якому словнику, який представляє його переважним чином як «знаряддя, пристрій); пристрій, що передає чи перетворює рух між різними ланками машини, приладу; внутрішній устрій, система» [5, с. 89].

Також О. Мельничук у словник іншомовних слів визначає поняття «механізм» як знаряддя, пристрій, сукупність ланок; система, устрій, який визначає порядок певного виду діяльності [6, с. 431; 7, с. 665];

В. Бусел у Великому тлумачному словнику сучасної української мови формулює механізм як внутрішню будову, систему чого-небудь, сукупність станів і процесів, з яких складається певне фізичне, хімічне та інше явище [8, с. 523].

А. Грицанов у філософському словнику визначив механізм як спосіб пояснення дій і об'єктів, які вивчаються у їхній взаємодії виходячи з механічних закономірностей [9, с. 675]. Дане трактування визначає механізм як єдине ціле, яке складають відповідні взаємодіючі та взаємопов'язуючі частини, які не можуть визначатися як взаємозамінні одна одну. У разі виключення однієї складової частини руйнується увесь механізм.

Досліджувана категорія в цілому формулюється у складових конструкціях різних науковців по різному, але вона є вкрай необхідною для подальших правових конструкцій.

Ще одне трактування, яке є характерним для технічної сфери запропоновано Р. Рудніцькою та О. Сидорчук, які не дивлячись на значне непорозуміння у трактуванні даної категорії у вигляді системи, структурних елементів, відповідної ланки формулюють його як деяку систему, що визначає порядок певного виду діяльності [10]. Не дивлячись на різні трактування, дозволимо собі частково погодитися із дослідниками та сформулювати власну авторську детермінанту «механізм» під яким треба розуміти відповідну систему, яка включає у себе взаємодіючі та взаємодоповнюючі структурні елементи, котрі у процесі діяльності спрямовані на досягнення відповідної мети.

Аналіз різноманітних наукових поглядів показує, що *публічне адміністрування* є тим сектором управління, який є знайденим в політичному оточенні. Зміст адміністрування є близьким до того, що визначений в теорії управління для адміністративних методів впливу керуючого суб'єкта на об'єкт: «Це способи і прийоми, дії прямого й обов'язкового визначення поведінки й діяльності людей з боку відповідних керівних компонентів держави. Основними ознаками даних методів є: а) прямий вплив державного органу або посадової особи на волю виконавців шляхом встановлення їх обов'язків, норм поведінки і видання конкретних вказівок; б) односторонній вибір способу вирішення існуючої проблеми, варіанта поведінки, однозначне розв'язання ситуації, яке підлягає обов'язковому виконанню; в) безумовна обов'язковість розпоряджень і вказівок, невиконання яких може потягти за собою різні види юридичної відповідальності». Під наведені ознаки підпадає, перш за все, виконання законів, які встановлюють певні норми поведінки, є прикладом одностороннього вибору способу розв'язання ситуації, підлягають обов'язковому виконанню, порушення цих вимог викликає юридичну відповідальність[11, с. 8; 20].

А. М. Школик трактує «публічне адміністрування» як сукупність організаційних дій, діяльності та заходів, які виконуються різними суб'єктами та інституціями на основі закону та у межах, визначених законом для досягнення публічного інтересу [12, с. 35].

О. В. Кузьменко під *«публічним адмініструванням»* розуміє діяльність суб'єкта публічної адміністрації на виконання владних повноважень публічного змісту. Воно відбувається шляхом використання засобів управління, надання адміністративних послуг, участі у відносинах відповідальності суб'єктів публічної адміністрації, застосування заходів впливу за порушення правил, встановлених публічною адміністрацією [13, с. 39]. На наш погляд, дане трактування досліджуваної категорії О. Кузьменко є досить обґрунтованим.

У глосарії Програми розвитку ООН знаходимо твердження про те, що термін "публічне адміністрування" має два тісно пов'язаних значення: 1) цілісний державний апарат (політика, правила, процедури, системи, організаційні структури, персонал тощо), який фінансується за рахунок державного бюджету і відповідає за управління і координацію роботи виконавчої гілки влади та її взаємодію з іншими зацікавленими сторонами в державі, суспільстві та зовнішньому середовищі; 2) управління та реалізація різних урядових заходів, що пов'язані з виконанням законів, постанов та рішень уряду та управління, що пов'язане з наданням публічних послуг [14; 15, с.20; 16].

О. А. Шатило *«публічне адміністрування»* розуміє як вид організаційно-розпорядчої діяльності, спрямованої на підготовку та впровадження рішень, управління персоналом, надання послуг населенню [17, с. 7].

О. Ю. Амосов, Н. Л. Гавкалова трактує *«публічне адміністрування»* як сукупність безпосередньої взаємодії громадян, державного сектора; це планування, управління загальними справами міста чи регіону; це – відносини, які охоплюють офіційні інституції, неформальні домовленості й пов'язані із синтезованим (людським, інтелектуальним, соціальним) капіталом громадян, а тому є невіддільними від архетипів демократії [18]. Хочеться не в повній мірі погодитися із трактуванням представлених науковців у тому, що ними не внесено до суб'єктів адміністрування місцевого самоврядування. Також потрібно зауважити на тому, що це є не лише взаємодія та взаємозалежність суб'єктів, яка формується задля задоволення публічного інтересу.

С. І. Чернов, С. О. Гайдученко визначають *«публічне адміністрування»* як регламентовану законами та іншими нормативно-правовими актами діяльність суб'єктів публічного адміністрування, спрямована на здійснення законів та інших нормативно-правових актів шляхом прийняття адміністративних рішень, надання встановлених законами адміністративних послуг [19, с. 7].

Т. Б. Семенчук уважає, що «*публічне адміністрування»* – це метод управління, який, з одного боку, забезпечує надання суспільству послуг щодо законодавства, з іншого боку – реалізацію обраного типу політики, що втілюють державні службовці, яким було делеговано повноваження під час волевиявлення народу на виборах як в межах країни, так і закордоном у всіх напрямах її прояву [21]. Хочемо відзначити, що Т. Семенчука ми не можемо підтримати у тій частині трактування, де він визначає публічне адміністрування як метод управління. Ми все ж таки дотримуємося позиції що це не метод управління, а безпосередня діяльність суб'єктів, яка реалізовується за допомогою методів управління.

Полісемантичний характер, який формується навколо правової категорії публічного адміністрування призводить до формулювання авторського визначення публічного адміністрування під яким необхідно розуміти нормативно-врегульовану діяльність суб'єктів публічної адміністрації та їх посадових осіб, яка зумовлює задоволення публічно-правового інтересу.

Відповідно, публічне адміністрування у сфері медичного обслуговування та реабілітації осіб, які мають право на медичне обслуговування в закладах охорони здоров'я МВС України» – це є нормативно-врегульована цілеспрямована діяльність суб'єктів публічного адміністрування, яка спрямована на забезпечення права на медичне обслуговування та реабілітацію відповідної категорії осіб із використанням правових, економічних та адміністративних засобів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гомон Д.О. Сутність адміністративно-правового забезпечення охорони здоров'я. *Південноукраїнський правничий часопис.* № 1. 2015. С. 66-67.

2. Ширшова В.М. Завдання вдосконалення державного регулювання у сфері фармацевтичної діяльності в Україні. *Адміністративне право і процес.* № 1 2016. С. 116–123.

3. Москаленко В.Ф. Принципи побудови оптимальної системи охорони здоров'я: український контекст : монографія. Київ : Книга плюс, 2008. 320 с.

4. Орзих М.Ф. Личность и право : монография. Одесса : Юридическая литература, 2005. 312 с.

5. Куньч З.Й. Універсальний словник української мови. Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2005. 848 с.

6. Мельничук О.С. Словник іншомовних слів. Київ, 1974. 776 с.

7. Великий тлумачний словник сучасної української мови / гол. ред. В.Т. Бусел, М.Д. Василега-Дерибас, О.В. Дмитрієв, Г.В. Латник, Г.В. Степенко. Київ; Ірпінь : Перун, 2005. 1728 с.

8. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. Київ; Ірпінь : ВТФ «Перун», 2004. 1140 с.

9. Грицанов А.А. Новейший философский словарь. Минск : Изд. В.М. Скакун, 1998. 896 с.

10. Рудніцька Р.М. Сутність та зміст механізмів державного управління та принципів їх функціонування. *Публічне управління: теорія та практика.* 2014. № 4. С. 50–60. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pubupr_2014_4_10

11. Дзюндзюк В.Б., Мельтюхова Н.М., Фоміцька Н.В. Публічне адміністрування в Україні / за заг. ред. д-ра ф. наук, проф. В.В. Корженка, к.е.н., доц. Н.М. Мельтюхової. Навчальний посібник. Харків : Вид-во ХарРІ НАДУ «Магістр», 2011. 306 с.

12. Школик А. М. Порівняльне адміністративне право. Львів : ЗУКЦ, 2007. 308 с.

13. Кузьменко О.В. Курс адміністративного права України : підручник. Київ : Юрінком Інтер, 2018. 820 с.

14. Глосарій Програми розвитку ООН. URL: http://www.unpan.org/Directories/ UNPublicAdministrationGlossary/

15. Публічне управління та адміністрування в умовах інформаційного суспільства: вітчизняний і зарубіжний досвід : монографія / За заг. ред. Сергія Чернова, Валентини Воронкової, Віктора Банаха, Олександра Сосніна, Пранаса Жукаускаса, Йоліти Ввайнхардт, Регіни Андрюкайтене / Запоріз. держ. інж. акад. Запоріжжя : ЗДІА, 2016. 606 с.

16. Бугайчук К. Л. Публічне адміністрування: теоретичні засади та підходи до визначення. *Право і безпека*. 2017. № 3 (66).

17. Шатило О.А. Опорний конспект лекцій з дисципліни «Публічне адміністрування» (для студентів спеціальностей «Менеджмент організацій і адміністрування» та «Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності»). Житомир : Кафедра менеджменту організацій і адміністрування ЖДТУ, 2014. 51 с.

18. Амосов О., Гавкалова Н. Публічне адміністрування в Україні: зв'язок з архетипами та пріоритети розвитку. *Публічне управління: теорія та практика.* Харків : «ДокНаукДержУпр», 2014. № 2 (18). С. 713.

19. Чернов С.І. Текст лекцій з дисципліни «Публічне адміністрування» (для студентів всіх форм навчання за спеціальністю 7.03060101, 8.03060101 «Менеджмент організацій і адміністрування (за видами економічної діяльності)ǁ) / С.І. Чернов, С.О. Гайдученко; Харк. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О.М. Бекетова. Х. : ХНУМГ, 2014. 97 с.

20. Стрельченко О.Г., Бухтіярова І.Г., Бухтіяров О.А. Доктринальна характеристика суб'єктів публічної адміністрації: сучасний вимір у рамках європеїзації суспільства. *Правова позиція (правонаступник наукового журналу «Вісник Академії митної служби України. Серія: «Право»)*. 2022. Випуск 2 (35). С. 22–26.

21. Семенчук Т.Б. Сутність категорії «публічне адміністрування» та передумови її формування. *Вісник економіки транспорту і промисловості.* 2013. Випуск 42. С. 385–390. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vetp_2013_42_64